

พระราชบัญญัติ

การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

เป็นปีที่ ๑๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำ
เหมืองแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ในฐานของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กันยายน ๒๕๐๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๐๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราช-
บัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอผูกขาดตรวจแร่ ให้ยื่น
คำขอตามแบบพิมพ์ ณ ที่ทำการทรัพยากรธรณีจังหวัดพร้อมกับ
แผนที่แสดงเขตที่ดินที่จะขอผูกขาดตรวจแร่

คำขอผูกขาดตรวจแร่แต่ละคำขอ จะขอตรวจแร่ได้ไม่เกิน
สามพันไร่

รัฐมนตรีเป็นผู้ออกอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่

อาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่ ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก

ถ้ามีความจำเป็นต้องตั้งที่ทำการทรัพยากรธรณีจังหวัดเพิ่ม
ขึ้นในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งที่ทำการทรัพยากรธรณี
จังหวัดขึ้นในท้องที่นั้นได้ โดยออกเป็นกฎกระทรวง

ถ้าการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ณ ที่ทำการ
ทรัพยากรธรณีจังหวัดในท้องที่ใดไม่สะดวก รัฐมนตรีจะกำหนด

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กันยายน ๒๕๐๖

ให้ที่ทำการทรัพยากรธรณีจังหวัดในท้องที่อื่นเป็นที่ทำการ
ทรัพยากรธรณีจังหวัดสำหรับท้องที่นั้นก็ได้ โดยออกเป็น
กฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราช-
บัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ประทานบัตรมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี ถ้า
ประทานบัตรใดที่ได้กำหนดอายุไว้ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี และจะครบ
กำหนดสิ้นอายุลง และผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอต่ออายุ เมื่อ
รัฐมนตรีเห็นสมควรจะต่ออายุประทานบัตรให้ต่อไปอีกก็ได้ แต่
เมื่อรวมกำหนดเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินยี่สิบห้าปี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๒ แห่งพระราช-
บัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
กฎกระทรวง

(๑) กำหนดค่าภาคหลวงแร่ต่าง ๆ ไม่เกินอัตราร้อยละ
ยี่สิบห้าของราคาแร่

(๒) กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดวิธีการและควบคุมการตรวจแร่ การทำเหมืองแร่ และการจำหน่ายแร่บางชนิด

(๔) กำหนดวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานประจำทำการและลูกจ้าง และความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ต่อท้ายพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เลขลำดับ	รายการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม
๑	ค่าขึ้นเรื่องราวขออาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่	ฉบับละ ๒๐ บาท
๒	ค่าขึ้นเรื่องราวขอประทานบัตร	๒๐ "
๓	ค่าขึ้นเรื่องราวขอโอนประทานบัตร	๒๐ "
๔	ค่าอาชญาบัตรตรวจแร่	๒๐ "
๕	ค่าอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่	๑๕๐ "
๖	ค่าประทานบัตร	๒๐๐ "
๗	ค่าใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว	๕๐ "
๘	ค่าใบอนุญาตให้แท่งมูลดินทราย	๔๐ "
๙	ก. ค่าใบอนุญาตใช้สายน้ำชั่วคราว	๒๐ "
	ข. ค่าใบอนุญาตใช้สายน้ำประจำโดยคำนวณน้ำที่ ใช้เฉพาะเพียง ๑ นาที ต่อ ๑ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษ เกินกว่าครึ่ง คิดเป็น ๑ ลูกบาศก์เมตร	ปีละ ๒๐ "
๑๐	ค่าใช้ที่ดิน (ค่าเช่า) ตามอาชญาบัตรผูกขาด ตรวจแร่ทุก ๒๐ ไร่ หรือเศษของ ๒๐ ไร่	" ๓ "
๑๑	ค่าใช้ที่ดิน (ค่าเช่า) ตามประทานบัตรทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	" ๔ "
๑๒	ค่าใช้ที่ดิน (ค่าเช่า) ของรัฐซึ่งมิได้มีผู้ใดมีสิทธิ ครอบครองซึ่งอยู่นอกเขตประทานบัตรทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	" ๔ "
๑๓	ค่าใบอนุญาตหยุดการทำเหมืองทุก ๑ ไร่ หรือเศษ ของ ๑ ไร่ ปีละหรือเศษของปี	๓ "
๑๔	ค่ารังวัดสำหรับที่ดินที่ขออาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่ วัดโดยรอบเส้นละหรือเศษของเส้น (ไม่รวมค่าจ้าง แรงงาน ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ)	๔ "
๑๕	ค่ารังวัดสำหรับที่ดินที่ขอประทานบัตร วัดโดยรอบ เส้นละหรือเศษของเส้น	๔ "
๑๖	ค่ารังวัดปักหลักเขตสำหรับที่ดินที่ขอประทานบัตร วัดโดยรอบ เส้นละหรือเศษของเส้น	๔ "
๑๗	ค่ารังวัดเรื่องราวขอใช้น้ำหรือค่ารังวัดเรื่องราวขอ ที่เก็บขังมูลดินทราย	เส้นละ ๔ "
๑๘	ค่ารังวัดทำแผนที่กรณีพิพาท (ไม่รวมค่าจ้างแรงงาน ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ)	
	ก. ค่ารังวัด	วันละ ๕๐ "
	ข. ค่าเขียนแผนที่	ฉบับละ ๑๐๐ "
๑๙	ค่ารังวัดสอบเขตประทานบัตร (ไม่รวมค่าจ้างแรงงาน ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ) เส้นละหรือเศษของเส้น	๑๐ "
๒๐	ค่าได้สวนที่ขอประทานบัตรหรือที่ขอใช้สายน้ำ หรือที่ ขอเก็บขังมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตร	เรื่องละ ๒๐ "

เลขลำดับ	รายการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม
๒๑	ค่าป่วยการพยานในการไต่สวนอันเกี่ยวข้องกับ เหมือง (นอกจากค่าพาหนะและค่าที่พัก) คนหนึ่ง	วันละ ๒๐ บาท
๒๒	ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่เฉพาะแปลง (๑) ๕๐ ตารางเซ็นต์ไมตรแรกหรือต่ำกว่า (๒) ทุก ๕๐ ตารางเซ็นต์ไมตรหลังหรือเศษของ ๕๐ ตารางเซ็นต์ไมตร	๕ " ๑ "
๒๓	ค่าหลักเขตประทานบัตร	หลักละ ๓๐ "
๒๔	ก. ค่าโอนประทานบัตร ข. แต่ถ้ามีค่าตอบแทนในการโอนให้คิดค่าโอน ตามทวนทรัพย์เพิ่มอีกทุก ๑๐๐ บาท หรือเศษของ ๑๐๐ บาท	ฉบับละ ๕๐ " ๒ "
๒๕	ค่าธรรมเนียมยกเลิกเรื่องราวขออาชญาบัตรผูกขาดตรวจ แร่หรือเรื่องราวขอประทานบัตร โดยความผิดของผู้ขอ ให้คิดค่าธรรมเนียมกึ่งหนึ่งของจำนวนที่จะต้องเสีย หาก ว่าได้รับอนุญาต แต่ถ้ากิจการใดที่เจ้าพนักงานได้จัดการ เสร็จไปแล้ว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมเต็มอัตราเฉพาะ กิจการที่เสร็จนั้น ๆ	
๒๖	ค่าต่ออายุประทานบัตร	" ๓๐๐ "
๒๗	ใบอนุญาตแร่	" ๕ "
๒๘	ค่าธรรมเนียมวิเคราะห์แร่และโลหะต่าง ๆ	ธาตุละ ๕๐๐ "
๒๙	ค่าถ่ายเอกสาร	หน้าละ ๕ "
๓๐	ค่าคัดเอกสารขนาดกระดาษฟูลสะเก็บหน้าแรก หน้าต่อไปหรือเศษของหน้า	๕ " ๒ "
๓๑	ค่ารับรองสำเนาเอกสารต่าง ๆ	ฉบับละ ๑๐ "
๓๒	ก. ค่าตรวจทะเบียน ข. ค่าตรวจสำนวนเรื่อง	เล่มละ ๓ " " ๑๐ "
๓๓	ค่าเขียนคำขอลงในแบบพิมพ์ต่าง ๆ	ฉบับละ ๒ "
๓๔	ใบแทนอาชญาบัตรตรวจแร่	" ๑๐ "
๓๕	ใบแทนอาชญาบัตรผูกขาดตรวจแร่	" ๕๐ "
๓๖	ใบแทนประทานบัตร	" ๑๐๐ "
๓๗	ใบแทนใบอนุญาตทำเหมืองชั่วคราว	" ๒๐ "
๓๘	ใบแทนใบอนุญาตให้ทิ้งมูลดินทราย	" ๑๐ "
๓๙	ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้สายน้ำชั่วคราว	" ๑๐ "
๔๐	ใบแทนใบอนุญาตแร่	" ๒ "
๔๑	การจดทะเบียนหนังสือมอบอำนาจ	" ๒๐ "
๔๒	ค่าตีตราแร่ทั้งตะกั่วหรือแร่พลวง ๖๐ กก. ละ	๒ "
๔๓	ค่าตีตราแร่ดีบุก ๖๐.๔๘ กก. ละ	๒ "
๔๔	ค่าประทับตราประทานบัตร	แปลงละ ๕๐ "
๔๕	ค่าใบอนุญาตขุดหาพลอย	ฉบับละ ๕๐ "

เล่ม ๘๐ ตอนที่ ๘๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กันยายน ๒๕๐๖

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ รัฐบาลมีความจำเป็นต้องกำหนดวิธีการและควบคุมการตรวจ การผลิต การรักษาแหล่งแร่ การจำหน่ายแร่บางชนิด ให้มีความสะดวกแก่ผู้ ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตลอดจนการคุ้มครองกรรมกรเหมืองแร่ และสวัสดิภาพของประชาชน พร้อมกับเห็นสมควรปรับปรุงอัตราค่า ธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องจ่ายในการดำเนินงานตามคำขอ จึงเป็นการสมควรตราพระราชบัญญัติฉบับนี้